

Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods.

Fra Indenrigsministeren har jeg modtaget til Dindeling Exemplarer af et Landstthinget forelagt „Udkast til Lov angaaende Udredning af Districtsheste til Brug for Hæren“.

Fra Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Clausen) har jeg modtaget et Antal Exemplarer af Helsingørs Communalbestyrelses Betænkning i Anledning af Lovudkastet om den Kjøbstæderne tilkommende Indquarteringsgodtgjørelse. Jeg skal lade Exemplarer af disse anmeldte Sager omdele paa de Herrer Rigsdagsmænds Bladser.

Rigsdagsmanden for Præstv Amts 4de Valgfreds (Grundtvig) har tilskrevet mig, at han agtede med Thingets Samtykke at stille følgende Forespørgsel til Indenrigsministeren: „Hvorvidt er det ved en egen Opfattelse af Grundlovens § 24, at den hviitagtede Indenrigsminister har troet, at Majestæatens udtrykkelige Samtykke behøves til Forlængelsen af Rigsdagens Møder udover de i Grundloven nævnte 2 Maanedere?“ Spørgsmaalet, om nærværende Interpellation maa stilles, vil blive sat paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Rigsdagsmændene for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Jagd) og Præstv Amts 6te Valgfreds (Barfob) have tilskrevet mig, at de agte at indbringe i Thinget Forslag til en Ændring i Forretningsordenens § 30 med Hensyn til Begjering om Afslutning, som efter de Herrer Rigsdagsmænds Forslag kun skal kunne finde Sted, naar det, efterat Afslutningen er begjært af 15 Medlemmer, ved $\frac{2}{3}$ af Stemmerne vedtages, at den skal finde Sted. Jeg skal lade dette Forslag i Afskrift fremlægge paa Thingets Bord, hvornæst det senere vil være at afgjøre, om det skal nyde Fremme.

Vi gaar derpaa over til det første Nummer paa Dagsordenen. Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. N. Hansen) til Indenrigsministeren, saalydende: „Hvilke ere de Godseiere, Godsbestidere og Gaardeiere, mod hvem der efter den 22de November 1848 er beordret Sag anlagt af det Offentlige for formeentlige Dvertrædelser af Landbolovgivningingen, og hvilke ere disse Dvertrædelser? Hvilke af de nævnte

Sager ere endelig paadømte, og til hvilke Resultater kom Domstolene i disse Sager? — Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds har Ordet.

J. N. Hansen: Som bekjendt indførtes i vort Fædreland den absolute Gnevoldsmagt 1660, nærmest paa Grund af, at en enkelt af Landets Borgerclasser havde vidst at tilvende sig saa store Privilegier og Forrettigheder, saa stor en Magt i Staten, at de andre Stænder omtrent forsvandt i det Hele; det var det, man gik ud fra ved denne Forandring, ikke alene med Hensyn til Borgerstanden men ogsaa med Hensyn til Bøndestanden at bringe en større borgerlig Lighed tilstede. Dette opnaaedes imidlertid ikke. Kort Tid efterat den absolute Gnevoldsmagt var indtraadt, troede den absolute Konge, at han, til Gjengjæld for den Magt, der var betagen den almægtige Adeldengang med Hensyn til Styrelsen af Landets offentlige Anliggender, burde bringe denne Klasse en vis Erstatning, ved at lade dem beholde og end yderligere udvide deres Magt over Bøndestanden omkring paa deres Godser, for, som det ogsaa hed dengang, at sætte dem istand til at gjøre saameget større Stads ved Hoffet. Man havde altsaa ikke Børnedskab og der var kun 10 Aar gaaet hen efter 1660, inden man deels oprettede en ny Greve- og Friherrestand med meget udstrakte Privilegier, og deels gav man Adelen fuldkommen Skattefrihed for deres Hovedgaard, og i denne Aand vedblev man fremdeles at gaar videre, saaledes at Adelen fra den Tid blev som Smaakonger omkring i Landet paa deres Godser. I 1702 kom man endelig til at have Børnedskabet, der havde paahvilet Bøndestanden paa Derne; men, paa Grund af Udskrivningsvæsenets Ordning paa den Tid, paalagde man den hele danske Bøndestand i dets Sted et Stavnsskaand, der i sin indre Kjerne var det samme som Børnedskabet, idet det bandt den hele Bøndeclasser til dens Fødested. Igjennem en lang Aarrække vedblev man saaledes, indtil det var kommet til et saadant Standpunkt under det guldbergske Ministerium, at denne Minister endogsaa ikke undsaar sig ved at udtale, at det vilde ryste Statens Grundpiller, naar man gav Bøndestanden Frihed. I 1784